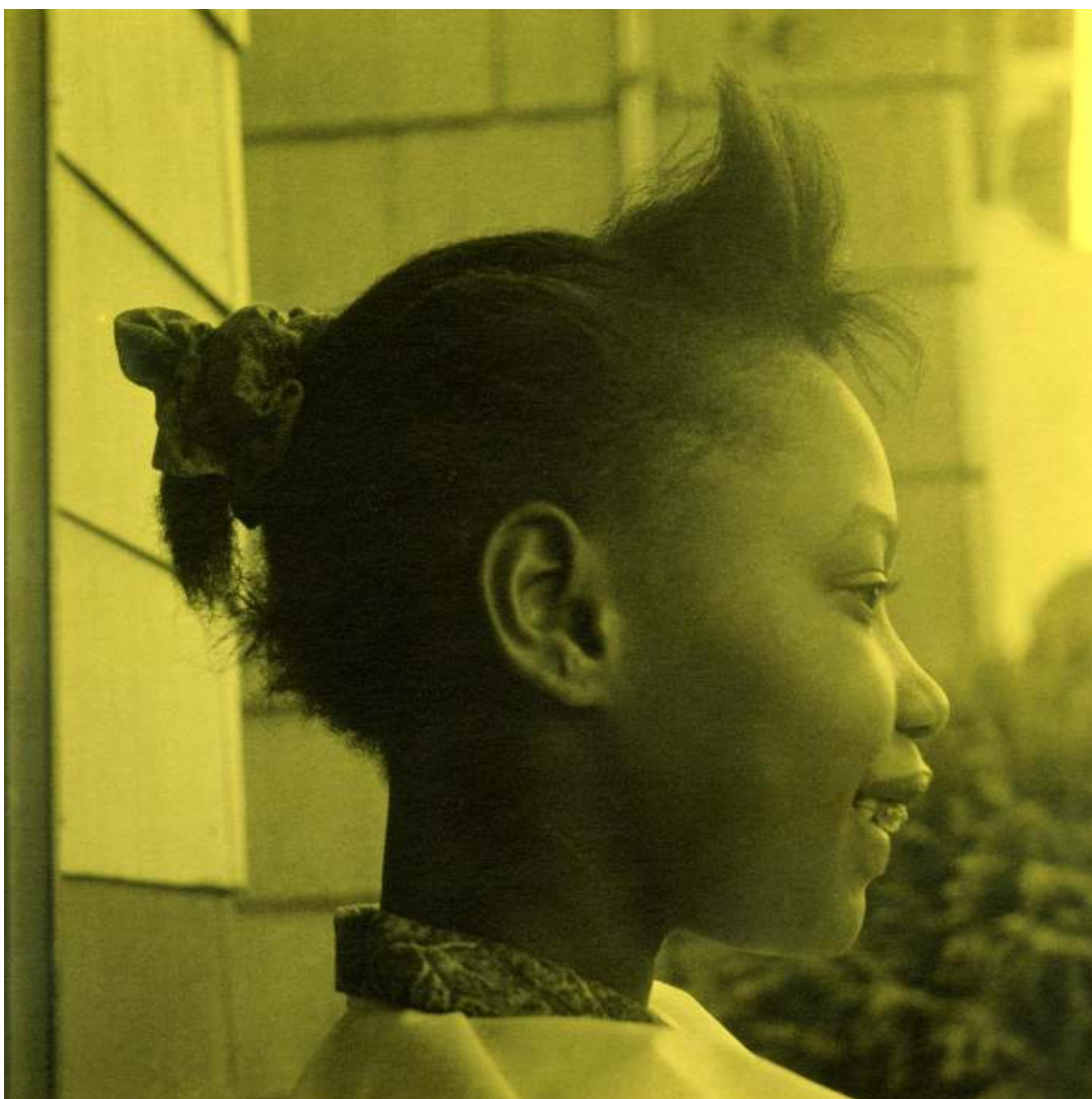

CARRIE MAE WEEMS
Un gran gir dins del possible

CARRIE MAE WEEMS. UN GRAN GIR DINS DEL POSSIBLE

Lloc: Centre de Fotografia KBr y Foto Colectania

Dates: Del 6 d'octubre al 15 de gener

Comissari: Elvira Dyangani Ose

Imatges en alta resolució:

<https://noticias.fundacionmapfre.org/media/2022/09/IMAGENES-PRENSA-CARRIE-MAE-WEEMS.zip>

Copyright de les imatges: © Carrie Mae Weems, gentilesa Jack Shainman Gallery, Nova York i Galerie Barbara Thumm, Berlin.

Imatges per a televisió: www.imaginatv.es

Usuari: CARRIE_MAE_WEEMS   Contrasenya: EXPO

Exposició organitzada per la Fundación MAPFRE en col·laboració amb la Fundació Foto Colectania, Barcelona i Württembergischer Kunstverein Stuttgart.

En el marc d'aquest projecte, el MACBA Museu d'Art Contemporani de Barcelona presenta la videoinstal·lació. *Lincoln, Lonnie, and Me.*

Comunicació Fundación MAPFRE Alejandra Fernández
[/alejandra@fundacionmapfre.org](mailto:alejandra@fundacionmapfre.org) / +34 690 04 91 12

Foto Colectania | Mahala Comunicació:
Patricia Fernández-Deu / patricia@mahala.es / + 34 659 46 75 45
Marta del Riego / mdelriego@mahala.es + 34 654 62 70 45

Prensa MACBA
Mireia Collado Sentenach / mcollado@macba.cat / +34 670 52 05 86

Imatge de portada

Golden Yella Girl from the series *Untitled (Colored People)*

Nena groga daurada de la sèrie Sense títol (Gent de color)

2019

25 fotografies impreses amb pigment perdurable

Gentilesa de l'artista i la Jack Shainman Gallery, Nova York

DESTACAT

Fundación MAPFRE, en col·laboració amb la Fundació Foto Colectania, organitza l'exposició *Carrie Mae Weems. Un gran gir dins del possible*, que es presenta simultàniament al seu centre de fotografia KBr i a Foto Colectania. Carrie Mae Weems ha desenvolupat la seva carrera des de principis dels anys vuitanta entorn de la reformulació de la identitat de la comunitat afroamericana i les dones, de la història i la lluita contra la violència. La mostra, una de les més àmplies que s'ha realitzat fins avui al nostre país, recorre tota la seva trajectòria i combina en el seu muntatge un plantejament cronològic i conceptual.

Les obres de Weems es podran contemplar a la vegada en tres espais de la ciutat comtal, el propi centre KBr de Fundación MAPFRE, Foto Colectania i el Museu d'Art Contemporani de Barcelona.

En el marc d'aquest projecte el MACBA Museu d'Art Contemporani de Barcelona presenta la videoinstal·lació *Lincoln, Lonnie, and Me*. Aquesta gran retrospectiva és així el resultat d'una fructífera cooperació creativa entre aquests destacats agents culturals de Barcelona, que uneixen esforços generosament per a mostrar al públic l'obra d'una de les artistes més rellevants en l'àmbit internacional.

BIOGRAFIA

Carrie Mae Weems viu i treballa a Siracusa, Nova York, i va iniciar la seva trajectòria artística l'any 1974 estudiant fotografia i disseny al City College de San Francisco. Un any després va viatjar a Europa i, en tornar, el 1978 s'incorpora com a assistent a l'estudi d'Anthony Barboza comença a investigar en profunditat artistes negres, desenvolupant un especial interès per l'obra de Roy DeCarava. Entre el 1984 i el 1987 va estudiar folklore a la Universitat de Califòrnia, a Berkeley. El 1993-1994 es va traslladar a París, on va rebre el seu primer encàrrec important, de Weston Naef i el Getty Museum. Actualment és una de les artistes vives més reconegudes del panorama artístic estadounidenc gràcies a un corpus de treball complex que inclou diferents disciplines, com ara fotografia, text, audiovisuals, instal·lacions, imatges digitals, performance o vídeo. Ha participat en nombroses exposicions individuals i col·lectives, per exemple al Metropolitan Museum of Art i al Solomon R. Guggenheim Museum (Nova York); al Frist Center for Visual Arts (Nashville); o, a Espanya, al Centro Andaluz de Arte Contemporáneo de Sevilla, entre altres d'institucions.

L'obra de Weems també és present en algunes de les col·leccions públiques i privades més importants del món, entre les quals destaquen les del Metropolitan Museum of Art i The Museum of Modern Art (MoMA) (Nova York); la National Gallery of Art (Washington DC); The Museum of Fine Arts (Houston); el Museum of Contemporary Art (Los Angeles); i Tate Modern (Londres). Entre els premis i les beques que ha rebut hi ha el Rome Prize 2006 i el The National Endowment of the Arts; l'any 2013 va rebre una beca de recerca MacArthur; i, el setembre del 2015, el Hutchins Center for African & African American Research va concedir-li la W. E. B. Du Bois Medal.

CLAUS

La musa: Una de les peculiaritats de l'obra de Weems és que en moltes de les seves fotografies trobem el cos d'una dona d'esquena a qui mai no veiem la cara. És ella mateixa, el seu alter ego o la musa, que fa de narradora de la història que l'artista vol explicar. Si en sèries com *Dreaming in Cuba* [Somiar a Cuba] (2001) aquesta musa porta un vestit blanc que transmet optimisme, en altres casos –*Museums* [Museus] (2006) i *Roaming* [Vagarejant] (2006)– va vestida completament de negre la qual cosa aporta una sensació anacrònica, gairebé espectral, que guia l'espectador a una reflexió sobre el passat, la història i la memòria.

Reelaboració de la història: Des dels seus inicis, Carrie Mae Weems ha explorat temes relacionats amb la identitat de gènere, de vegades des d'un punt de vista íntim i familiar, com a *Kitchen Table Series* [Taula de cuina] (1990), entenent l'espai domèstic com el lloc per presentar temes vinculats a la tradició, la família, la monogàmia o les relacions personals. Aquest tipus de treball ens mostra una artista amb un compromís polític ferm que reflexiona sobre els usos i abusos de poder en l'esfera privada. Però Weems no es queda només en l'espai privat; en les sèries sobre l'Àfrica, l'artista reflexiona sobre com s'ha vist l'Altre al llarg de la història, entenent l'Altre com aquell que no forma part de la cultura dominant. Aquesta cultura –blanca– dominant ha creat narracions quant a raça, gènere i classe que no es corresponen amb la realitat d'aquest Altre i que solen implicar opressió i racisme. Són aquestes narracions històriques, les que Weems prova de reelaborar amb la seva obra.

Black Power: A la dècada del 1960, l'activista Stokely Carmichael i el polític Charles V. Hamilton van crear aquest moviment polític, influït pel pensament de Malcolm X, com una ideologia que fomentava l'orgull dels afroamericans per la seva cultura i ascendència. El moviment considerava que la solidaritat entre afroamericans podria servir per construir la base política i econòmica necessària per reclamar la plena igualtat, i es va radicalitzar quan aquests objectius no es van aconseguir. Entre els grups que van defensar l'ús de la violència com a mitjà per assolir la igualtat, el Partit Pantera Negra (Black Panther Party) va ser un dels més destacats.

Noviolència: «Per més que hi estigui compromesa, amb el tema de la violència, segueixo confiant que el canvi és possible i necessari i que ho aconseguirem. Ho crec fermament, i representar-ho m'importa: la sensació d'aspiració, la sensació de bona voluntat, la sensació d'esperança, la sensació que tothom té dret..., que tenim el dret de ser com som.» Carrie Mae Weems

EXPOSICIÓ

Al llarg de la seva trajectòria, Carrie Mae Weems ha anat interrogant la història i ha qüestionat la visibilitat o invisibilitat dels qui han contribuït a construir-la, provant de subvertir, reconfigurar i influir en el discurs dominant. En aquest sentit, ha fet servir els estereotips racials, sexuals i polítics per expressar una crítica profunda al sistema i a la pràctica artística mateixa.

Des de la seva primera sèrie, *Family Pictures and Stories* [Fotos i històries de família] (1978-1984), i al llarg dels seus més de trenta anys de producció, les qüestions sobre el poder, la raça, la violència, el gènere, la política i la identitat han estat sempre presents en la seva obra, i Weems les ha tractat des del vessant narratiu, més que no pas documental, mitjançant diversos suports i llenguatges, com ara la fotografia –que agrupa en sèries–, el text, la *performance* o grans instal·lacions. La pràctica artística de Carrie Mae Weems transcendeix el que és particular i reflexiona sobre un passat complex que es projecta amb esperança cap al futur i que connecta diverses generacions. En molts dels seus treballs, l'artista es presenta com una nova narradora de la història, de vegades de manera literal, perquè es fotografia ella mateixa d'esquena en moltes escenes, com un personatge anònim, una dona, un cos negre present/absent en una actitud performativa que l'ha acompanyada sempre des que va estudiar dansa al començament de la seva carrera.

L'exposició *Carrie Mae Weems. «Un gran gir dins del possible*, organitzada per la Fundació MAPFRE en col·laboració amb la Fundació Foto Colectania i el Württembergischer Kunstverein Stuttgart (WKV), ofereix un recorregut cronològic i temàtic a través de vint sèries, dues de les quals es podran veure a la seu de Foto Colectania: *Kitchen Table Series* [Taula de cuina] (1990) i *And 22 Million Very Tired and Very Angry People* [I 22 milions de persones molt cansades i molt enfadades] (1991).

A més, en ocasió de la mostra, el Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA) allotjarà la instal·lació de Weems titulada *Lincoln, Lonnie, and Me* [En Lincoln, en Lonnie i jo] (2012).

***FAMILY PICTURES AND STORIES* (1978-1984), *AIN'T JOKIN'* (1987-1988), *AMERICAN ICONS* (1988-1989)**

Realitzada entre el 1978 i el 1984, la sèrie *Family Pictures and Stories* [Fotos i històries de família] va constituir el treball de graduació de Carrie Mae Weems l'any 1984. Consta de diverses desenes de fotografies de la seva família i d'altres persones properes a l'artista en la seva vida quotidiana. Amb aquestes imatges, Weems prova d'oferir un nou punt de vista del dia a dia, de la identitat, tant de la seva com la de la comunitat afroamericana. Aquesta intenció continua a *Ain't Jokin'* [No faig broma] i a *American Icons* [Icones americanes]. Si a la primera d'aquestes dues sèries l'autora utilitza els acudits, les burles i els comentaris habitualment despectius envers les persones de color i els fa servir amb sarcasme i com una crítica per mostrar una realitat habitual, en el cas de la segona, tria objectes com salers, pebreres o glaçoneres que representant individus afroamericans en treballs de servei, de gran èxit als Estats Units, per incidir sobre els prejudicis associats a aquesta comunitat.

BLACK WOMAN WITH CHICKEN

Black Woman with Chicken
from the series *Ain't Jokin'*

Dona negra amb pollastre de
la sèrie No faig broma

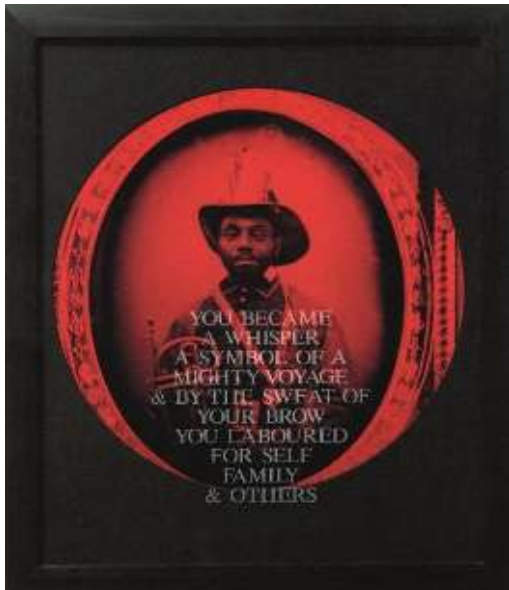
1987-1988

Impressió en gelatina de
plata

Gentilesa de l'artista i la Jack
Shainman Gallery, Nova York

COLORED PEOPLE (1989-1990/2019), FROM HERE I SAW WHAT HAPPENED AND I CRIED (1995-1996)

Colored People [Gent de color], una de les obres més emblemàtiques de Carrie Mae Weems, es presenta en aquesta exposició en la seva versió del 2019 i està formada per fotografies de joves i infants afroamericans –l’esperança de futur– que l’artista ha tenyit amb tints de color groc, blau i magenta. El resultat són imatges d’una gran bellesa, però amb un significat complex. Els tints al·ludeixen a les diverses tonalitats dels «negres» i criden l’atenció sobre el racisme jeràrquic associat a aquesta qüestió, segons el qual una persona de color és «millor» en funció de la claredat de la seva pell. Sens dubte, però, la seva profunda recerca entorn del racisme assoleix les cotes més elevades a la sèrie *From Here I Saw What Happened and I Cried* (1995-1996)

You Became a Whisper, a Symbol of a Mighty Voyage & by the Sweat of Your Brow You Laboured for Self, Family & Other from the series *From Here I Saw What Happened and I Cried*

Vas esdevenir una remor, un símbol d’un poderós viatge i amb la suor del teu front vas treballar per a tu, la teva família i altres de la sèrie Des d’aquí vaig veure el que va passar i vaig plorar de la sèrie Des d’aquí vaig veure el que va passar i vaig plorar

1995-1996

33 fotografies, impressió cromogènica digital i text sobre vidre

Gentilesa de la Tate. Obsequi de The Tate Americas Foundation; sèrie adquirida amb fons aportats pel Comitè d’Adquisicions de Nord-Amèrica i ingressos de donacions per al 2019

Aquest treball, clau en el discurs expositiu i que es presenta per segona vegada a Europa, versa sobre els estereotips i reflexiona sobre l’ús del cos de les persones racialitzades des de temps remots amb una finalitat científica i antropològica i sobre el fet que, per tant, han deixat de ser cossos per convertir-se en objectes. Amb aquesta preocupació com a base, Weems traça un recorregut per alguns dels personatges més emblemàtics de la comunitat negra que han lluitat per la seva llibertat i identitat.

Són trenta-tres imatges tretes principalment d’un arxiu de daguerreotips del 1850 d’esclaus africans de Carolina del Sud. Aquests retrats van ser encarregats per Louis Agassiz, un científic de Harvard per provar la seva teoria frenològica, segons la qual les persones negres eren una raça inferior i que aquells homes i dones, nus de cintura en amunt o completament despullats, eren espècimens, res més. Totes les imatges estan tenyides de vermell o de blau, i l’autora hi va superposar frases descriptives com, per exemple: «Un tipus negroide», «Et vas convertir en un perfil científic», etc.

Aquest treball és una acusació a la fotografia com a aliada de l’esclavitud i alhora un homenatge a aquells que van perdre la vida, el cos i el rostre i que van ser «contenidors» dels greuges comesos al llarg de la història contra la comunitat negra en nom de la ciència.

FRAMED BY MODERNISM (1996), MUSEUMS (2006), NOT MANET'S TYPE (2010)

En aquestes sèries, Weems sotmet a escrutini la mateixa història de l'art i el seu intent de crear models universalistes en els quals s'hauria d'enquadrar tothom. A *Framed by Modernism* [Enmarcats per la modernitat], una sèrie realitzada en col·laboració amb el pintor Robert Colescott, Weems s'introdueix dins de l'obra d'art per denunciar el fet que el cos de la dona negra mai no ha estat triat per la història de l'art com a model, enfront del cos blanc. *Not Manet's Type* [No el tipus de Manet] convida l'espectador a entrar al dormitori de Weems i a contemplar com a *voyeur* el seu cos per tal de denunciar, amb frases punyents –a sota de les fotografies fent referència a grans artistes com Pablo Picasso, Willem de Kooning o Marcel Duchamp–, que la història de l'art, un cop més, ha deixat de banda els creadors negres i, en concret, les dones.

Aquest tipus de denúncia es repeteix a *Museums* [Museus], en aquest cas dirigida contra les mateixes institucions culturals. Aquesta sèrie introdueix en l'espai una sensació d'angoixa ben palpable: una musa enigmàtica, que suposem que és l'artista mateixa, camina per l'espai vestida de negre, sempre ens dóna l'esquena mentres contempla. La figura humana es veu reduïda davant de les imponents architectures del British Museum, la Galleria Nazionale d'Arte Moderna e Contemporanea, el Guggenheim Bilbao o el Philadelphia Museum of Art, davant les quals ella camina amb una calma total, en un esforç per assenyalar el museu com a part de l'aparell colonial que buscava controlar el capital simbòlic de l'Altre, i que decidia qui podia accedir a la institució artística com a subjecte i qui podria fer-ho només com a objecte.

Guggenheim Bilbao from the series *Museums*

Guggenheim Bilbao de la sèrie *Museus*

2006

Impressió cromogènica digital

Gentilesa de l'artista; i la Galerie Barbara Thumm, Berlín

SLAVE COAST (1993), AFRICA SERIES (1993), SEA ISLANDS (1991-1992), AFRICA: GEMS & JEWELS (1993-2009)

Aquests treballs se centren en l'arquitectura com a lloc de la diàspora africana en relació amb el tràfic d'esclaus a través de l'oceà Atlàntic, del llegat de l'Àfrica com a llar comuna. A *Slave Coast* [Costa dels Esclaus], Weems retrata les edificacions de tova dels entorns de ciutats antigues com Elmina i Cape Coast a Ghana, l'illa de Gorée al Senegal o Djenné a Mali. Unes construccions desolades que dialoguen amb les més «properes» d'*Africa Series* [Sèrie Àfrica]. Amb un llenguatge poètic i allunyat de sentimentalisme, Weems invoca el tràfic d'esclaus a *Sea Islands*.

L'artista va interessar-se per la cultura *Gullah* de les illes situades davant de Georgia i Carolina del Sud quan estudiava folklore a la Universitat de Califòrnia. Els gullah són un grup diferenciat d'afroamericans que han estat capaços de preservar la seva herència cultural africana i que mantenen un llenguatge crioll similar al de Sierra Leone. Mostrant aquest tipus de detalls, Weems revela una herència cultural persistent, desconeguda, que ha estat eliminada del «discurs dominant». Gairebé vint anys després, Weems va emprendre *Africa: Gems & Jewels* [Àfrica: joies i pedres precioses], una sèrie en què se centra en diversos personatges, la majoria joves, que avui viuen en aquells mateixos indrets.

CONSTRUCTING HISTORY (2008), A CASE STUDY ROOM (2022), ALL THE BOYS (2016) THE PUSH, THE CALL, THE SCREAM, THE DREAM (2020)

Constructing History [Construir la història] és una investigació que Weems va iniciar l'any 2008 juntament amb els seus estudiants del Savannah College of Art and Design, a Geòrgia i va consistir a recrear diferents moments de violència política del passat. Van «representar» alguns dels assassinats més emblemàtics de polítics, com John F. Kennedy, Malcolm X, Martin Luther King, Jr. o Benazir Bhutto. L'any 2018, com a prolongació d'aquell treball i davant les hostilitats que se seguien produint al món i en concret als Estats Units contra la comunitat negra, Weems va continuar plantejant els crims d'odi i els extremismes i lluitant-hi en contra a *A Case Study Room* que ara ha recreat per a la KBr. Weems repassa la incessant violència sistèmica i estructural contra els negres nord-americans recorrent a referències que van des dels Panteres Negres fins a l'art tradicional africà, incloent-hi també obres d'artistes contemporanis que admira i que han dedicat la seva praxi a explorar la subjectivitat negra. Aquesta sala és plena d'objectes característics de l'esfera quotidiana dels nord-americans que denoten una violència estructural. Com ella mateixa assenyala: «No m'enfronto a la història de la violència contínuament perquè jo vulgui, sinó perquè realment m'hi sento obligada. El meu passat, la meva cultura, els meus problemes juntament amb el color de la meva pell, la manera com sempre he estat marcada al llarg del temps, d'alguna manera m'ho fan fer».

All The Boys [Tots els nois] replica l'estereotip per excel·lència de la joventut negra masculina –un jove negre amb caputxa– que apareix en forma de díptic al costat d'una fitxa policial, de mida gairebé idèntica al retrat del noi, la borrosa figura de la qual Weems difumina creant una imatge que remet tant a allò espectral com a allò sagrat. Per la seva banda, *The Push, The Call, The Scream, The Dream* [L'impuls, la crida, el crit, el somni] va sorgir originàriament com a resposta a la mort de John Lewis, líder del moviment pels drets civils als Estats Units. Aquest treball se centra, sobretot, en moments col·lectius de protesta, dol i acció col·lectiva.

Com una manera de recontextualitzar, i seguint el seu habitual gust per l'apropiacionisme, Weems utilitza aquí fotografies històriques del 1963 de la Croada Infantil –la marxa en contra de la segregació racial dels estudiants de Birmingham (Alabama)– i del funeral de l'activista pels drets civils Medgar Evers, assassinat per un membre del Consell de Ciutadans Blancs. Algunes de les fotografies, tenyides com les de *Colored People*, però de rosa i blau, evocuen delicadesa i cura i dibuixen una línia que uneix el passat i el present perquè l'espectador pugui enfrontar-se amb el moment històric que està vivint.

All the Boys (Blocked 3) from the series *All the boys*

Tots els nois (Bloquejat 3) de la sèrie Tots els nois

2016

Impressió amb pigment perdurable i plafons serigrafiats muntats sobre tauler de gesso

Gentilesa de l'artista i la Jack Shainman Gallery, Nova York

SLOW FADE TO BLACK (2009-2011), BLUE NOTES (2014-2015)

A *Slow Fade to Black* [Lenta fosa a negre], Weems presenta imatges d'una sèrie de polítiques i artistes afroamericanes del segle XX, figures públiques, cantants de jazz, escriptores o ballarines, com Josephine Baker. Una vegada que ha fet una fotografia de la imatge original, Weems l'altera i, en aquest cas, la desenfoca per cridar l'atenció sobre la desaparició del record d'aquestes persones en la memòria col·lectiva. Aquest mètode de treball el fa servir també a *Blue Notes* [Notes de blues], on continua la tasca iniciada amb *Colored People* i *All the Boys*. Amb la intenció de continuar treballant entorn de la identitat, *Blue Notes* també ens mostra algunes personalitats de color que pertanyen a la cultura popular, com és el cas de Thelonious Monk o del pintor Jean-Michel Basquiat, amb els rostres tapats per blocs sòlids de color. El «vandalisme» que Weems exerceix sobre la seva pròpia obra condueix l'espectador a reflexionar i alhora criticar l'escassa presència d'artistes negres en la història americana.

Slow Fade to Black (Josephine Baker) from the series *Slow Fade to Black*
Lenta fosa a negre (Josephine Baker) de la sèrie Lenta fosa a negre
2009-2011

Impressió per injecció de tinta

Gentilesa de l'artista; i la Galerie Barbara Thumm, Berlín

ROAMING (2006)

Guarnida amb un vestit llarg de color negre que identifiquem com la musa ja esmentada de l'artista, Weems reflexiona sobre l'experiència humana a *Roaming* [Vagarejant], una sèrie creada durant la seva estada a l'American Academy in Rome. Carrie Mae Weems utilitza el seu propi cos per conduir l'espectador per l'espai i animar-lo a unir-se en aquest pelegrinatge contemplatiu per alguns dels llocs més emblemàtics de la capital italiana.

Sobre la figura de la musa, Weems declarava: «Aquesta dona pot restar dempeus per mi i per tu; et condueix cap a la història. És una testimoni i una guia».

Aquestes fotografies, en què l'autora es presenta davant d'alguns dels monuments que són fites de la història italiana i europea, evocuen una sòlida sensació del pas del temps, així com de la insignificància que aquestes construccions pretenen fer sentir l'ésser humà en comparació dels grandiosos monuments que l'envolten. L'interès de Weems per com l'arquitectura civil i eclesiàstica, serveix com a mitjà de representació del poder, creant imponents edificis que faciliten el control dels individus, es fa aquí, molt evident.

The Edge of Time - Ancient Rome from the series *Roaming*
La vora del temps - Antiga Roma de la sèrie Vagarejant
2006

Impressió cromogènica digital
Gentilesa de l'artista i la Jack Shainman Gallery, Nova York

FUNDACIÓ FOTO COLECTANIA

KITCHEN TABLE SERIES (1990) AND 22 MILLION VERY TIRED AND VERY ANGRY PEOPLE (1991)

«Com s'imaginen les dones a si mateixes?» Aquesta és la pregunta que guia la sèrie de 20 fotografies i els 14 plafons amb text que formen *Kitchen Table* [Taula de cuina], un dels pocs projectes en la història de la fotografia que segueix de manera narrativa una dona negra en el seu camí cap a l'empoderament i la descoberta de la seva identitat. Weems és la protagonista de totes les imatges, on ella mateixa, en una mena de performance escenificada, es revela com a mare, amant, figura d'autoritat o filla en una cuina, on passen tantes coses en el dia a dia, on s'esdevé una gran part de les relacions.

Amb la sèrie *And 22 Million Very Tired and Very Angry People* [I 22 milions de persones molt cansades i molt enfadades] Weems continua expressant el seu interès per l'autobiografia, la narrativa, l'humor i la seva funció sociopolítica. En aquest cas, però, va més enllà de la problemàtica afroamericana per parlar de les classes menys afavorides, sobre les quals crida l'atenció col·lectiva a través de diverses fotografies acompanyades d'un text breu.

Untitled (Woman Standing Alone) from the series *Kitchen Table*
Sense títol (Dona dempeus sola) de la sèrie Taula de la cuina
1990

Impressió amb pigment perdurable i plafons de text
Gentilesa de l'artista i la Jack Shainman Gallery, Nova York

CAPELLA MACBA

LINCOLN, LONNIE, AND ME - A STORY IN 5 PARTS (2012)

En la videoinstal·lació *Lincoln, Lonnie, and Me* [En Lincoln, en Lonnie i jo], Carrie Mae Weems fa servir figures fantasmagòriques a escala humana per analitzar, a través de la seva relació amb el president Abraham Lincoln i l'activista Lonnie Graham, com es construeixen les narratives històriques i com les tragèdies del passat són contínuament renegociades.

CATÀLEG

Acompanya la mostra un catàleg que reproduïx totes les imatges exposades en totes les seus del projecte. Inclou, a més, un reportatge visual de la mateixa artista fet expressament per a aquesta publicació; un text de la comissària, Elvira Dyangani Ose, directora del Museu d'Art Contemporani de Barcelona; un altre d'Iris Dressler, codirectora del Württembergischer Kunstverein Stuttgart; i dues importants contribucions de Fred Moten i LaCharles Ward. Per la seva banda, Raúl Muñoz de la Vega ha elaborat una cronologia glossari que és clau per entendre la pràctica artística de Carrie Mae Weems i el seu context.

El catàleg, en la versió castellana i catalana, ha estat editat per la Fundació MAPFRE i coeditat, en la versió anglesa, amb DAP/Distributed Art Publishers.

XARXES SOCIALS

kbr.fundacionmapfre.org /// fotocolectania.org /// www.macba.cat

@mapfrecultura /// @fotocolectania /// @MACBA_Barcelona

@mapfrecultura /// @fotocolectania /// @macba_barcelona

facebook.com/fundacionmapfrecultura /// facebook.com/fotocolectania
facebook.com/MACBA.Barcelona

#KBrWeems

#ColectaniaWeems

#WeemsMACBA

ENTRADA COMPARTIDA (KBr i FOTO COLECTANIA)

Aquesta entrada dona accés a les dues seus on es presenta *Carrie Mae Weems. Un gran gir del possible*: KBr i Foto Colectania.

PREU: 8€. Entrada compartida (KBr & Foto Colectania)

Entrada KBr: 5€

Entrada Foto Colectania: 5€

Entrada reduïda Foto Colectania: 3€

Capella MACBA, on es projecta la instal·lació *Lincoln, Lonnie, and Me*. (Accés lliure).

INFORMACIÓ PRÀCTICA KBr Fundación MAPFRE

KBr Fundación MAPFRE
Avinguda Litoral, 30 – 08005 Barcelona
infokbr@fundacionmapfre.org
Telf: +34 93 272 31 80

HORARI GENERAL:

Dilluns (excepte festius): Tancat

De dimarts a diumenges (i festius): 11.00 – 19.00 h

Últim accés: 30 minuts abans del tancament. La sala es comença a desocupar 10 minuts abans del tancament

AUDIOGUIES

Disponibles en espanyol, català i anglès. Format en línia, accessible a través del mòbil.

Disponible també en dispositiu auditiu que es pot obtenir a la sala (segons disponibilitat).

INFORMACIÓ PRÀCTICA FOTO COLECTANIA

Foto Colectania

Passeig Picasso 14. 08003 Barcelona

info@fotocolectania.org

Tel. +34 93 217 16 26

www.fotocolectania.org

HORARI GENERAL:

Dimecres a dissabte: 11 – 14.30 hi 16 – 20 h.

Diumenge: 11 – 15h

Tancat: dilluns, dimarts i festius

L'exposició *CARRIE MAE WEEMS. Un gran gir del possible* es presenta a la seu de Foto Colectania gràcies a la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell.

Foto Colectania compta amb el suport de:

COLLABORADOR PRINCIPAL

COLLABORADORES DE ACTIVIDADES

PATROCINADORES DE FOTO COLECTANIA

CON LA COLABORACIÓN DE

Per a més informació:

Patricia Fernández-Deu / patricia@mahala.es / + 34 659 46 75 45

Marta del Riego / mdelriego@mahala.es + 34 654 62 70 45. www.mahala.es

INFORMACIÓ PRÀCTICA MACBA

- Museu d'Art Contemporani de Barcelona

Plaça dels Àngels 1,

08001, Barcelona

Atenció al públic: macba@macba.cat / 93 481 33 68.

HORARI:

Dilluns a divendres: 10:00 h - 19:30 h

Dimarts no festivos: Cerrado

Dissabte: 10:00 h -20:00 h

Diumenges i festius: 10:00 h - 15:00 h

ENTRADES

La instalación Lincoln, Lonnie, and Me té accés lliure